

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 326/2024
26.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Михајла Савића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу ЗК. бр. 607/22 од 11.09.2023. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1. бр. 268/23 од 11.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 26.03.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Михајла Савића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу ЗК. бр. 607/22 од 11.09.2023. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1. бр. 268/23 од 11.12.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 441. став 4. ЗКП, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених **одбацује**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу ЗК. бр. 607/22 од 11.09.2023. године, у ставу I изреке пресуде оглашени су кривим: окривљени АА због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 16.09.2022. године до 10.11.2022. године и изречена му је мера безбедности обавезно лечење наркомана које ће се извршити у заводу за извршење казне и трајаће док постоји потреба за лечењем и које може трајати дуже од времена изречене казне, али не дуже од 3 године, а време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора, као и мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде; окривљени ББ због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3

месеца и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дели и истом је изречена мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде. Окривљени АА обавезан је да плати суду на име паушала износ од 7.000,00 динара и Вишем јавном тужилаштву у Лесковцу износ од 218.695,17 динара, на име трошкова кривичног поступка а окривљени ББ на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. У ставу II изреке првостепене пресуде одбијена је оптужба према окривљеном АА да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1. бр. 268/23 од 11.12.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу и браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ и пресуда Основног суда у Лесковцу ЗК. бр. 607/22 од 11.09.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених, адвокат Михајло Савић, због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 3) и члана 438. став 2. тачка 1). Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји и првостепену пресуду укине у односу на окривљеног АА у делу одлуке о мери безбедности обавезно лечење наркомана и у делу одлуке о трошковима кривичног поступка пред Вишим јавним тужилаштвом у Лесковцу и пред првостепеним судом, као и у односу на окривљеног ББ и списе предмета врати Основном суду у Лесковцу ради поновног одлучивања или да у напред наведеним деловима првостепену пресуду делимично преиначи тако да окривљеног АА осуди на казну затвора у трајању од 6 месеци коју да издржи у кућним условима и меру безбедности обавезно лечење наркомана на слободи, а у делу пресуде који се односи на окривљеног ББ донесе ослобађајућу пресуду или да одбије оптужбу Основног јавног тужиоца у Лесковцу, као и да сходно члану 488. став 3. ЗКП извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке по захтеву за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Михајла Савића, је неоснован у односу на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 441. став 4. ЗКП, док је у пореосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљених у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побиганим пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на тај начин што је окривљени АА обавезан да сноси трошкове поступка пред Вишим јавним тужиоцем иако је поступак обустављен због кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) а нису му ни досуђени трошкови заступања од стране браниоца за дело за које је оптужба одбијена.

Ови наводи браниоца изнети у поднетом захтеву за заштиту законитости су од стране Врховног суда оцењени као неосновани и исти су били предмет оцене и другостепеног суда о чему је другостепени суд дао довољне и јасне разлоге на страни 5 пасус 2 образложења другостепене пресуде, на које овај суд упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Даље, у поднетом захтеву за заштиту законитости, бранилац наводи да је побијаним пресудама учињена и повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу, при чему као незаконит доказ означава исказ окривљеног ББ који је дао у својству сведока на главном претресу 11.04.2023. године, а који наводи су били предмет оцене другостепеног суда по изјављеној жалби браниоца окривљених о чему је другостепени суд дао довољне и јасне разлоге на страни 3. пасус 3. образложења другостепене пресуде које овај суд прихвата и на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Бранилац у поднетом захтеву даље наводи да је првостепени суд спојио кривични поступак К. бр. 607/22 са поступком по оптужењу окривљеног ББ КТО. бр. 426/2022, КТО. бр. 1018/2022 иако нису били испуњени услови за спајање наведених поступака те поступио противно одредбама члана 30. ЗКП.

Такође, бранилац наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, али приликом образлагања истакнуте повреде наводи да суд приликом одмеравања казне окривљеном АА није на правилан начин ценио све околности, а посебно чињеницу да је у поступку пред Основним јавним тужиоцем у Лесковцу признао извршење кривичног дела, а није утврдио чињеницу да ли је окривљени АА још увек завистан од марихуане, с обзиром да је од вештачења протекло скоро годину дана, на који начин бранилац суштинки указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 30. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд у овим деловима поднети захтев оценио као недозвољен.

Из свега напред наведеног, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**